

Despre responsabilitate

Seria de nemulțumiri exprimate de regizorul Alexandru Darie la masa rotundă dedicată premiilor din numărul 7 (iulie) al revistei „Scena” i-ar putea face pe admiratorii spectacolelor lui să încerce, la rândul-le, o nemulțumire legată de faptul că, în ultimul timp, talentatul autor de spectacole a schimbat exprimarea scenică pe cea verbală. Cum printre nemulțumirile formulate figurează și una legată de subsemnata¹ (față de care Alexandru Darie a evitat constant să-și exprime direct opinia, afișând o liniște totală la fiecare întâlnire, conform unui obicei foarte răspândit pe la noi), mă simt datoare să fac niște precizări. Mai întâi, toată lumea știe că fiecare membru al unui juriu își dă propriul vot, iar rezultatul final nu poate fi contestat, ceea ce nu interzice însă ca acesta să fie comentat. De asemenea, nu cred că, după momentul anunțării acestui rezultat, fiecare membru al juriului trebuie să-și asume automat opțiunile celorlalți – ale majorității,

cum spune democratic, uitând că vorbește despre artă, și nu despre politică, Alexandru Darie. Mai insinuează dl. Darie, nu tocmai elegant, că n-aș fi respectat secretul dezbaterilor, or eu îmi amintesc perfect – și, dacă este de bună-credință, cum nu a prea demonstrat până acum, Alexandru Darie va confirma – că nici măcar nu au existat dezbateri propriu-zise, ci numai votul ca atare, desfășurat în deplin secret (lucru pe care l-am subliniat în comentariul „incriminat” de regizor). Prin urmare, n-aveam ce să „dezvălu”, habar nu am cum au votat colegii mei de juriu, știu doar cum am votat eu și numai despre asta am scris, preferând să nu adopt „politica struțului”, care mi-a fost mereu (și îmi va rămâne) străină. Nu văd de ce, după ce am comentat Gala UNITER în fiecare an, trebuia să pretind că ea n-a existat în 2001, doar pentru că eu făcusem parte din juriu. Cât despre faptul că „am o pagină deschisă într-un ziar”, cum anunță dl. Darie, asta ar putea avea o legătură

cu faptul că sunt jurnalist și critic de teatru, așa cum faptul că „acuzatorul” are un teatru, sau, mă rog, o scenă deschisă pentru a monta spectacole are ceva de-a face cu meseria-i de regizor.

Și, dacă tot aduce vorba dl. Darie despre asumarea responsabilității, aș vrea să mă declar și eu nemulțumită de felul în care el admite fără nici un scrupul, în aceeași discuție consemnată în „Scena”, că nu valoarea a fost criteriul pe care l-a respectat ca membru al juriului UNITER. Îl citez: „Eu prefer curajul Ancăi Bradu, chiar dacă nu face capodopere”. Drept pentru care am o propunere pentru UNITER: de ce nu s-ar numi manifestarea pe care o organizează anual Gala curajoșilor UNITER, pentru spulberarea oricărei confuzii legate de criteriile (încă neclare, cum încercam să atrag atenția în comentariul cu pricina) ale desemnării câștigătorilor?

Cristina Modreanu

Minima moralia

Într-o discuție prilejuită de o masă rotundă pe tema premiilor și publicată în numărul 7/2001 al revistei „Scena”, regizorul Alexandru Darie, fost membru al juriului UNITER, făcea următoarea afirmație², cel puțin ciudată, în legătură cu spectacolul meu **Nunta lui Krecinski**: „Un spectacol cu actori mari, care se descurcă și în timp ce regizorul doarme”. Țin să spun că-l respect și apreciez foarte mult pe regizorul Alexandru Darie, ale cărui spectacole m-au incitat de multe ori, și cred, de asemenea, în dreptul fiecăruia de a avea o părere

personală asupra a „tot ce mișcă”. E greu însă să înțeleg cum un profesionist de asemenea valoare poate spune o ineptie de genul „care se descurcă și în timp ce regizorul doarme”. Cu atât mai puțin înțeleg acum oferta făcută mie de Ducu Darie de a ține un curs ca profesor-colaborator la școala de actorie pe care o conduce, și asta imediat după ce a văzut spectacolul în cauză. Sper că nu se gândea la un curs de somnoterapie...

Personal, nu-mi fac probleme, din moment ce, după un spectacol cu **Nunta lui Krecinski**, am primit un

telefon mai mult decât onorant de la domnul Lucian Pintilie, căruia spectacolul îi plăcuse foarte mult tocmai pentru lucrul intens și frenetic cu actorii (sper că domnul Pintilie îmi va ierta această mică indiscreție). În ceea ce privește „dormitul”, nu știu cine a dormit mai bine și mai adânc în ultimul timp. Dar poate că muzica puternică a manifestațiilor extra-teatrale te poate menține treaz. Eu, sincer să fiu, câteodată prefer să închid televizorul și să dorm bine.

Felix Alexa

Alexandru Darie:

1. „M-a deranjat faptul că Cristina Modreanu s-a desolidarizat de votul juriului și, pentru că are o pagină deschisă într-un ziar, s-a dezis public de deciziile finale,

de opțiunile majorității.”

2. „Or, Felix Alexa elaborase un spectacol frumos, ca pe vremea lui Moni Gheleler, cu actori mari, care se descurcă și în timp ce regizorul doarme.”